

Sygn. akt *I ACa 927/19*

I ACz 1244/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Ewa Staniszevska

Sędziowie: Jerzy Geisler

Jacek Nowicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2020 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. S. (1)**

przeciwko **K. S. (2)**

o zapłatę

na skutek apelacji i zażalenia powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 24 kwietnia 2019 r. sygn. akt I C 341/18

I. zmienia zaskarżony w punkcie 4 w ten sposób, że podwyższa zasądzoną tam kwotę

„2.700 zł plus stawka podatku VAT” do kwoty 4.428 zł brutto;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.025 zł tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

IV. przyznaje adwokat W. P. od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w

Z.) 3.321 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Jerzy Geisler Ewa Staniszevska Jacek Nowicki

--	--	--

UZASADNIENIE

Powód K. S. (1) pozwem sprecyzowanym co do podstaw faktycznych żądania pismem z dnia 6 grudnia 2018r., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. S. (2) kwoty 80.000 zł z odsetkami z tytułu opóźnienia w zapłacie od dnia wniesienia pozwu, na którą składało się żądanie zasądzenia kwoty 30.000 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że przekazanie W. (...) przy ul. (...) w S. w zarząd (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., którego prezesem Zarządu jest pozwany, odbyło się na mocy uchwały Wspólnoty nr (...) z dnia 30 czerwca 2007r. i umowy o zarządzanie nieruchomością wspólną, na których widnieje podpis z danymi powoda. Powód zaprzeczył przy tym, aby podpis ten należał do niego. Jednocześnie powód podniósł, że sfalszowanie podpisu rzutowało na ważność ww. uchwały i umowy, a pozwany miał świadomość posługiwania się przez spółkę sfalszowanymi i nieważnymi dokumentami. Nadto na skutek sprawowania zarządu przez pozwanego w sposób nieuprawniony, a w dodatku nienależyty poniósł szkodę oraz doznał krzywdy, których naprawienia się domaga.

Pozwany K. S. (2) w piśmie procesowym z dnia 1 kwietnia 2019r. wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu.

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2019r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze: oddalił powództwo; zasądził od powoda K. S. (1) na rzecz pozwanego K. S. (2) kwotę 1.000 zł (tysiąca złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu; przyznał od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Zielonej Górze) na rzecz adwokata W. P. z Kancelarii Adwokackiej w Z. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez adwokata z urzędu w kwocie 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) plus stawka podatku Vat.

Wyrok ten został uzupełniony postanowieniem z dnia 25 czerwca 2019r. w ten sposób, że w punkcie 4. Sąd przyznał od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Zielonej Górze) na rzecz adwokata W. P. z Kancelarii Adwokackiej w Z. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) plus stawka podatku Vat.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy powołał się na następujące fakty i wnioski prawne.

W dniu 6 lipca 2007r. powód wspólnie z żoną nabyli prawo własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w S. przy ul. (...).

W dniu 30 czerwca 2007r. W. (...) przy ul. (...) podjęła uchwałę nr (...), w której wyraziła zgodę na przekazanie w Zarząd od dnia 1 lipca 2007r. nieruchomości wspólnej położonej przy ul. (...) w S. spółce (...) sp. z o.o. w S..

Pod uchwałą widniał podpis K. S. (1).

W tym samym dniu tj. 30 czerwca 2007r. została zawarta umowa między W. (...) przy ul. (...) sp. z o.o. w S., na mocy której powierzono spółce (...) zarząd nieruchomością wspólną. Spółkę reprezentował jej prezes K. S. (2).

Pod umową widnieje podpis S. K. S. (3).

W tak ustalonych faktach Sąd Okręgowy uznał, że powództwo podlegało oddaleniu przede wszystkim z uwagi na skuteczny zarzut braku legitymacji procesowej biernej podniesiony przez stronę pozwaną.

Posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa,

a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie. Legitymacja czynna zawsze ściśle jest związana ze stroną powodową i oznacza jej uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu. Legitymację bierną należy wiązać z osobą pozwanego w procesie. Jednocześnie uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego. Legitymacja procesowa to zatem uprawnienie konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) wypływająca z prawa materialnego.

Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespala się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest zawsze powiązana z normami prawa materialnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że zarzut pozwanego dotyczący braku legitymacji biernej w niniejszej sprawie zasługuje na aprobatę, a przy tym znajduje uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Z treści pozwu, oraz dalszych pism procesowych i przytaczanych w nich przez powoda okoliczności faktycznych, wynika, że domaga się on od pozwanego odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z nieuprawnionym z uwagi na posługiwanie się sfałszowanymi dokumentami, a przy tym nienależytym sprawowaniem zarządu nieruchomością wspólną.

Wspólnota Mieszkaniowa jest podmiotem odpowiedzialnym za prawidłowe zarządzanie nieruchomością wspólną. Jeżeli jednak czynności związane z zarządzaniem i administrowaniem nieruchomością zostały powierzone wyspecjalizowanemu zarządcy na podstawie umowy – tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie – to odpowiedzialność tę ponosi wybrany zarządca. Za szkodę powstałą w mieniu powoda oraz za doznaną przez niego krzywdę odpowiedzialność ponosi zatem podmiot administrujący nieruchomością wspólną, tj. (...) sp. z o.o. w S., któremu wspólnota mieszkaniowa umową z dnia 30 czerwca 2007r. powierzyła zarząd nieruchomością wspólną.

Nie zmienia tego faktu, że pozwany jest Prezesem Zarządu ww. spółki, skoro w myśl regulacji prawa handlowego jest on głównym reprezentantem tej spółki nie tylko w odniesieniu do czynności z zakresu prawa materialnego, ale też w postępowaniach sądowych, w których spółka uczestniczy w charakterze strony. Podejmowane zatem przez pozwanego działania w ramach sprawowanej przez siebie funkcji Prezesa Zarządu spółki (...) sp. z o.o. w S. odnoszą skutek wyłącznie dla tej spółki. Członkowie zarządu wykonujący prawo do reprezentowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działają w charakterze organu spółki tj. zarządu, a ich umocowanie opiera się na ustawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005r., V CK 519/04, LEX nr 1111035).

Pozwany natomiast jako osoba fizyczna nigdy nie sprawował zarządu nieruchomością wspólną przy ul. (...) w S., a przynajmniej powód nie wykazał tej okoliczności. Umowa z dnia 30 czerwca 2007r. o zarządzenie nieruchomością wspólną została podpisana przez pozwanego, który działał w imieniu spółki (...) sp. z o.o. w S., a nie w swoim imieniu, jako osoby fizycznej.

W takiej konfiguracji, uznać należało, że pozwany K. S. (2) nie jest podmiotem legitymowanym biernie i nie może ponosić odpowiedzialności za ewentualną szkodę poniesioną przez powoda.

W okresie, z którym powód wiąże odpowiedzialność pozwanego obowiązywała umowa z 30 czerwca 2007r. o zarządzenie nieruchomością, która w imieniu spółki (...) sp. z o.o. w S. podpisał pozwany jako Prezes Zarządu. Już sam fakt ustalenia powyższej okoliczności w przedmiotowym postępowaniu winien

był determinować pełnomocnika powoda do rozważenia zmiany powództwa w zakresie jego podmiotowego przekształcenia. Instytucje wynikające z art. 194 k.p.c. dają możliwość stronie powodowej do skorygowania niewłaściwie określonego podmiotu, do którego kieruje swoje żądania. Zamiast tego profesjonalny pełnomocnik powoda podtrzymał wcześniejsze stanowisko procesowe, w tym oznaczenie strony pozwanej. Mając zatem na uwadze to,

że pozwany jako osoba fizyczna, nigdy nie sprawował zarządu nieruchomością wspólną przy ul. (...) w S., a tym samym nie jest adresatem roszczenia strony powodowej.

Sąd oddalił wszystkie wnioski dowodowe powoda, które nie miały związku ze sprawą tj. w szczególności z opinii biegłych z dziedziny budownictwa, wyceny i zarządzania nieruchomością, a także przesłuchania powoda. W związku z wykazaniem po stronie pozwanej braku legitymacji do występowania w niniejszym procesie, zbędne okazało się przeprowadzenie postępowania dowodowego, jako niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Niewątpliwie przyczyniłoby się do przedłużenia postępowania, zwłaszcza dopuszczenie dowodu z opinii biegłych wiązałby się z niepotrzebnym obciążeniem finansowym Skarbu Państwa, a nadto nie mogłoby stanowić podstawy rozstrzygnięcia w zainicjowanym przez stronę powodową sporze.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Jednocześnie w punkcie 3 wyroku Sąd na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, przyznał adwokatowi W. P. kwotę 3.600 zł plus VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w całości zarzucając:

1. nierozpoznanie istoty sprawy na skutek przedwczesnego przyjęcia braku legitymacji procesowej pozwanego, w sytuacji wyraźnego twierdzenia powoda, że szkoda i krzywda zostały wyrządzone powodowi na skutek indywidualnych zwinionych działań pozwanego;

2. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy w postaci:

1) art. 232 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie wywiązał się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne, w szczególności

w zakresie podstawy dochodzonej należności, podrobienia jego podpisu, istnienia

i wysokości szkody, wyrządzenia krzywdy na skutek podrobienia podpisu powoda

i posługiwania się przez pozwanego podrobionymi dokumentami, rozmiarów krzywdy, podczas gdy przedłożone przez powoda dokumenty, w szczególności postanowienie Prokuratury Rejonowej dowodzi, że podpis nie został nakreślony przez powoda,

2) art. 217 § 2 i 3 w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. przez oddalenie na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2019r. zgłoszonych przez powoda prawidłowo wniosków dowodowych o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów, fotografii oraz opinii biegłych, podczas gdy dowody te dotyczyły okoliczności mających

dla sprawy istotne znaczenie, sporne okoliczności nie zostały wyjaśnione,

a dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu nie spowodowałyby zwłoki

w postępowaniu, gdyż wnioski zostały złożone przed pierwszym terminem posiedzenia sądu.

3) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów

z przekroczeniem jej granic, wbrew zasadom logicznego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, przeprowadzonej wybiórczo z pominięciem dokumentów złożonych przez powoda,

4) art. 299 k.p.c. i art. 232 zd. 2 k.p.c. przez pominięcie dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony, pomimo ujawnienia się istotnych dla sprawy okoliczności wymagających wyjaśnienia, a przejawiających się w zawinionym działaniu pozwanego;

3. art. 102 k.p.c. przez nieodstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu;

4. § 16 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 8 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przez nieprzyznanie pełnomocnikowi z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. akt: I ACa 1526/17, pomimo wniosku zgłoszonego w pkt 9. pisma procesowego powoda z dnia 6 grudnia 2018r. i przyznanie pełnomocnikowi tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej kwoty 3.600 zł powiększonej o podatek VAT zamiast 7 200 zł powiększonej o podatek VAT.

W oparciu o powyższe zarzuty na podstawie art. 386 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie od pozwanego K. S. (2) na rzecz powoda kwoty 80.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania,
2. zasądzenie od pozwanego K. S. (2) na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem I instancji,
3. zasądzenie od pozwanego K. S. (2) na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. akt: I ACa 1526/17 oraz przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie rozpoznawanej na skutek wniesienia niniejszej apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 24 kwietnia 2019r., sygn. akt: (...), w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych,
4. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. P. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu międzyinstancyjnym i apelacyjnym w P. w sprawie o sygn. akt: (...) oraz przed Sądem Apelacyjnym w P. w sprawie rozpoznawanej na skutek wniesienia niniejszej apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 24 kwietnia 2019r., sygn. akt: (...), albowiem opłata nie została uiszczona w całości ani w części,
5. z ostrożności procesowej - odstąpienie na podstawie art. 102 k.p.c. od obciążania powoda ewentualnymi kosztami procesu wywołanymi postępowaniem przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym.

Nadto pełnomocnik z urzędu powoda wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 25 czerwca 2019r., zarzucając naruszenie przepisów w postaci § 16 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata

z urzędu przez ich niewłaściwe zastosowanie i przyznanie pełnomocnikowi z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. akt: (...), kwoty 2 700 zł powiększonej o podatek VAT zamiast 3.600 zł powiększonej o podatek VAT.

W oparciu o powyższe zarzuty, wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. przez Sąd pierwszej instancji na posiedzeniu niejawnym bez przysyłania akt Sądowi drugiej instancji – z uwagi na oczywistą zasadność zażalenia i wydanie postanowienia uzupełniającego wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 24 kwietnia 2019r. przez dodanie punktu 4. i przyznanie w nim na rzecz adwokata W. P.

z Kancelarii Adwokackiej w Z. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 3.600 zł plus stawka podatku VAT,

2. zmianę zaskarżonego postanowienia przez przyznanie w pkt 4 wyroku na rzecz adwokata W. P. z Kancelarii Adwokackiej w Z. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym ponad zasądzoną już kwotę 2.700 zł plus stawka podatku VAT dodatkową kwotę 900 zł plus stawka podatku VAT – w przypadku przekazania akt Sądowi drugiej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnieniu.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 80.000 zł tytułem odszkodowania za szkodę majątkową oraz tytułem zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu oraz naruszenie jego dobra osobistego w związku z nienależytym wywiązywaniem się przez pozwanego jako zarządcy nieruchomości Wspólnoty mieszkaniowej położonej w S. ul. (...) z obciążających go obowiązków, z tej też przyczyny bezpodstawnym pobieraniem opłaty eksploatacyjnej w wysokości obciążającej właścicieli lokali wedle treści uchwały podjętej przez właścicieli, a nadto w związku z bezpodstawnym posługiwaniem się przy tych czynnościach uchwałą (...) nr (...) i umową między Wspólnotą a zarządcą z podrobionym podpisem powoda jako właściciela lokalu mieszkalnego.

Sąd I instancji ustalił fakty, które nie budzą żadnych zastrzeżeń w świetle dowodów, nie są zresztą kwestionowane w apelacji, a z których jednoznacznie wynika, że na mocy uchwały nr (...) z dnia 30 czerwca 2007r. W. (...) w S.

przy ul. (...) i umowy zawartej tego samego dnia przez Wspólnotę – zarządcą nieruchomości została ustanowiona spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S..

Skoro zaś pozwany wiązał swoje żądania z nienależytym wykonywaniem zarządu przez zarządcę; z nierozliczeniem się przez niego z pobieranych opłat eksploatacyjnych zgodnie z ich przeznaczeniem; z posługiwaniem się przy zarządzie dokumentami w postaci uchwały nr 1/2007 czy umową z dnia 30 czerwca 2007r. z podrobionym jego podpisem – to słusznie Sąd I instancji uznał, że pozwany K. S. (2) nie był materialnie legitymowany biernie, ponieważ nie był zarządcą nieruchomości.

Oceny tej w realiach sprawy nie zmieniał fakt, że K. S. (2) jest prezesem zarządzającej spółki, ponieważ prezes zarządu spółki jako osoba fizyczna i sama spółka są odrębnymi podmiotami prawnymi. Za ewentualne nieprawidłowości w sprawowaniu zarządu odpowiedzialna cywilnie jest spółka jako zarządcą.

Skarżący nie przedstawił w apelacji żadnych rzeczowych argumentów przeciwko zasadności wniosku Sądu I instancji.

Przy czym z dowodów nie wynika, aby to pozwany sfalszował podpis powoda pod uchwałą nr 1/2007 czy pod umową o zarząd z dnia 30 czerwca 2007r. Przeciwnie, z dowodów w postaci postanowienia Komisariatu Policji z dnia 10 grudnia 2013r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie podrobienia podpisu K. S. (1) wobec stwierdzenia, że sprawca zmarł (k. 209) w zestawieniu z zeznaniami informacyjnymi powoda, w których podał, że jego córka zeznała w czasie dochodzenia, iż za powoda podpisała się jego żona wynika, że za powoda podpis złożyła jego żona S. S. (2), która następnie zmarła

(co potwierdzają logicznie wpisy w księdze wieczystej lokalu mieszkalnego nr (...)).

W tym stanie rzeczy bezzasadne są zarzuty apelującego sprowadzające się do kwestionowania decyzji Sądu I instancji o oddaleniu wniosków dowodowych zmierzających do wykazania rozmiaru szkody majątkowej i niemajątkowej powoda oraz stawiany w tym kontekście zarzut nierozpoznania istoty sporu.

Prawidłowo bowiem Sąd Okręgowy ocenił, że wszystkie przedstawione do wyjaśnienia w drodze postępowania dowodowego fakty nie miały istotnego znaczenia w sytuacji, gdy pozwany nie był w ogóle legitymowany biernie w sprawie. Przy czym, wbrew twierdzeniom z apelacji powód nie przytoczył żadnych faktów podlegających dowodzeniu, że szkodę spowodował pozwany swoim zawinionym działaniem niezależnym od działalności spółki jako zarządcy. Jak wyżej już przedstawiono, do przyjęcia takiego wnioskowania nie uprawniał jeszcze fakt, że pozwany jest prezesem tejże spółki.

Dodać można, że brak było też podstaw w niniejszym procesie do przyjmowania, że spółka z o.o. (...) nie jest zarządcą przedmiotowej nieruchomości. Niezależnie od faktu, że takiego zarzutu nie stawiał sam powód wskazać można, że chociaż w dacie podejmowania uchwały nr 1/2007 i zawierania na jej podstawie umowy o zarząd, właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...) były nadal (...) Państwowe S.A., tym niemniej uchwałę podjęli jednogłośnie wszystkie podmioty będące właścicielami lokali, w tym P. (...) S.A., i nie została ona przez nich zaskarżona. Podobnie, wszyscy ówcześni właściciele lokali podpisali umowę o zarząd.

Brak byłoby więc obecnie uzasadnionych podstaw do podważania ważności uchwały tylko z tej przyczyny, że w głosowaniu (czy zawieraniu na jej podstawie umowy o zarząd) brała także udział osoba będąca nadal najemcą a nie właścicielem tj. S. S. (2).

Na podzielenie natomiast zasługiwał podniesiony tak w apelacji jak i zażaleniu zarzut naruszenia § 16 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 8 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Umknęło uwadze Sądu I instancji, że pełnomocnik z urzędu został ustanowiony dla powoda dopiero w postępowaniu apelacyjnym i w postępowaniu tym występował on po raz pierwszy. Oznacza to po myśli wyżej cytowanych przepisów rozporządzenia, że adwokatowi za prowadzenie sprawy w pierwszym postępowaniu apelacyjnym przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 100% stawki opłaty, a nie jak przyjął Sąd Okręgowy 75%.

Z tej przyczyny uwzględniając zarzut z apelacji i w całości z zażalenia Sąd Apelacyjny zmienił rozstrzygnięcie o kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi jak w punkcie I sentencji swojego wyroku.

Na podstawie art.385 k.p.c. apelację w pozostałe części oddalił jako bezzasadną.

O kosztach kolejnego postępowania apelacyjnego Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. nie obciążając powoda poniesionymi przez pozwanego kosztami zastępstwa procesowego ponad kwotę 2.025 zł tj. ponad połowę tych kosztów.

Sąd z jednej strony wziął pod uwagę sytuację materialną powoda, fakt że o rozstrzygnięciu zadecydowała kwestia prawna mogąca przysparzać trudności w jej zrozumieniu przez laika, z drugiej strony fakt, że jednak pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym zainicjowanym przez powoda. Wyważając rację obu stron procesu Sąd Apelacyjny obciążył powoda połową należnych pozwanemu kosztów.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie § 16 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 8 pkt. 6 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Jerzy Geisler Ewa Staniszevska Jacek Nowicki